

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Annæ Christi Servatoris Nostri Aviae Maternæ

Cuperus, Laurentius

Antverpiae, 1591

Quam gloriosa stirpe Ioseph & Maria clareant. Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45194

Libr. I. de
adificijs
Iustina.

cunda sub annum Domini CCCCC XXXV.
autor est Procopius Cefariensis. Sed quomodo
ex his parentibus Ioachim & Anna sit genita
hæc Virgo, quoniam paulo post aptior narran-
di locus erit, nunc quam antiquo itemmate Vir-
go & eius coniunx Ioseph illustres sunt aperiã.

*Quam gloriosa stirpe Ioseph & Maria
clareant.*

CAPVT II.

QVAM sanguine longo horum coniugũ
gentilitia claritas exorta sit, vt infallibi-
liter ostendam, eorundem ex D. Luca
Euangelographo proferam genus, sed alio quã
apud nos est ordine, nimirum inuerso: vt ab A-
dam & Deo altissimo, in quem ipse desinit inci-
piamus. Sicut enim Adam fuit Dei filius forma-
tione de limo terræ, ita & Iesus Messias est na-
tura Dei filius, qui tamen, vt ex Deo diuinitatẽ,
sic quoque ab Adam, id est, ab Homine humani-
tatem in vna persona possidet perfectus Deus,
perfectus homo, equalis Patri secundum diuini-
tatem, minor Patre secundum humanitatem:
qui licet Deus sit & Homo, non duo tamen sed
vnus est, qui proprio nomine Hebraico IESVS,
Græco Soter, Latino Saluator vocatur: cogno-
mine autem Hebraicẽ Messias, Græcẽ Christus,
Latinẽ appellatur Vnctus. Idem hic est admira-
bile

bile illud semen à Deo promissum: ad serpentē dicente, Inimicitias ponam inter te & mulierē, inter semen tuum & semen ipsius, ipsum conteret caput tuum. Hoc semen quis nā homo esset, ex promissione postmodum Abrahæ facta clarum fit, cui dictum est: In semine tuo benedicentur omnes gentes terræ. Non dixit, inquit Apostolus, In seminibus quasi in multis, sed in semine tuo qui est Christus. Qui quomodo per electos & post Abraham circumcisos patres tandē venerit in mundum, per Annam & coniugem eius Ioachim ex Maria eorundem filia, dicam. Ceterum vt altius, quam ab Abrahā, exordiar, Deus trinus & vnus, postquam infinita sua potentia creauit, inscrutabili sapientia formauit, & ineffabili bonitate donauit fecitque omnia, sex diebus laboris & operationis vespere & mane conclusis, & septimo quietis non clauso nisi ab Homine qui exinde tempus, ex conuersione Solis, vmbra terræ, id est, Noctem propellentis primum numerauit, & viginti quatuor horis seu interuallis Lucem distinxit, in signa singulorum Mensium, & Tempora quatuor triū mensium, atque Dies hebdomadæ & Annos, quorum dierum Primus nempe Dominicus est dies creatæ Lucis: Secundus dies est dies creati aëris & aquæ: Tertius, emergentis terræ & plantarum: Quartus, Solis & Lunæ & Stellarum: Quintus auium & piscium: Sextus Bestiarum, & Adæ, id est, hominis: Septimus benedictus &

*Gene. 3.**Gene. 22.**Gala. 3.*

D

sancti-

sanctificatus atque quietis. In sexto tamen die Adam creatus, coniuge donatus, & præfectus piscibus maris atque animantibus terræ, diabolo per mulierem credidit, hinc peccatum, mors, miseria, maledictio, rebellio, per vnum hominem intrauerunt in homines vniuersos, donec veniret promissum Semen, de quo iam dicebamus Iesus Christus, qui est Via Veritas & Vita, Redemptor & sanctificatio nostra. Inter quem & Adamum elapsi colliguntur ter mille non-genti sexaginta anni. Numerant quidem Oro-sius beati Augustini discipulus & Venerabilis Beda annos quinquies millenos, ducentenos, minus vno, sed nos textum Hebræorum, quem Moses ille maximus & primus Legislator ædi-dit insequimur, vt sequens tabella docet. Cuius prior numerus Annos Mundi, secundus ordinē Patrum Christi, tertius Iudices Israeliticos de-signat.

Deus

<i>Anni mūdi.</i>	<i>Or do Pa. Ch.</i>	
I		Deus sexto sæculi primi die, fecit hominem ad imaginem & similitudinem suam, masculinum & foeminam, Adam & Heua. Genesis. 1.
130	1	Adam annorum centum quinque genuit Seth, & nongentorum triginta mortuus est.
235	2	Seth annorum centum quinque genuit Henos, & nongentorum duodecim mortuus est.
325	3	Henos annorum nonaginta genuit Cainam, & nongentorum quinque mortuus est.
395	4	Cainam annorum septuaginta genuit Malaleel, & nongentorum decem, mortuus est.
460	5	Malaleel annorum sexaginta quinque genuit Iared, & octingintorum nonaginta quinque mortuus est.
622	6	Iared annorum centum sexaginta duorum genuit Henoch, & nongentorum sexaginta duorum mortuus est.
687	7	Henoch annorum sexaginta quinque genuit Mathusale, & trecentorum sexaginta quinque translatus est.
874	8	Mathusale annorum centum octoginta septem, genuit Lamech, & nongentorum sexaginta nouem mortuus est.
1056	9	Lamech annorum centum octoginta duorum genuit Noë, annis scilicet 126. post mortem Adam, & septingentorum septuaginta septem, mortuus est.
1558	10	Noë quingentorum duorum annorum genuit D 2 Sem,

Anni mūdi	Or do Pa. trū Cb.	
1656		Sem, 628. post Adam, & in diluuiio erat sexcentorum annorum. Genesis. 7. & vixit annos nongentos quinquaginta. Genesis 9. <i>Ex his consurgit numerus pradiētus annorum mille sexcentorum quinquaginta sex: atq; hoc seculum ethnicis scriptoribus ignotum erat, quia Europa, Africa, & maxima pars Asia solitudines erant.</i>
1658	11	Sem qui & Melchisedech: 602. vitæ Noë, centū annorum genuit Arphaxad, Biennio post diluuium, & vixit annos sexcentos.
1692	12	Arphaxad: 637. vitæ Noë, annorum ipse triginta quinque genuit Sale, & vixit trecentos triginta octo. Hebræis: 438.
1723	13	Sale qui & Cainam: 667 vitæ Noë, annorum triginta genuit Heber, & vixit quadringētos triginta tres.
1757	14	Heber à quo Hebræi denominantur: 701. vitæ Noë, annorum triginta quatuor genuit Phaleg, & vixit quadringentos sexaginta quatuor.
1787	15	Phaleg: 731. vitæ Noë, annorum ipse triginta genuit Ren. Rheu. Rehu. siue Ragau, & vixit ducentos triginta nouem annos.
1819	16	Ragau siue Rehu. anno 761. vitæ Noë, ipse annorum triginta duorum, non triginta quinque genuit Sarug, & vixit ducentos triginta nouē annos & mortuus est.

Sarug.

- 1849 17 Sarug: 793. vitæ Noë, annorum triginta genuit Nachor, & vixit 230. annos.
- 1878 18 Nachor: 822. vitæ Noë, annorum viginti nouē genuit Thare, & vixit annos centum quadraginta octo, & mortuus est.
- 1948 19 Thare: 892. vitæ Noë, annorum septuaginta genuit Abraham, & vixit annos ducentos quinque & mortuus est.

Colliguntur ergo à diluuis ad Abrahamū anni ducenti nonaginta duo. Et quoniam, ut dictum est, Noë vixit post diluuium annis 350. perspicuum fit Noë superstitem vsque ad annum etatis Abrahæ. 50.

Ab ortu Abrahæ vsque ad exitum ab Aegypto, siue ad Legem Mosis, sunt anni quingenti quinque, sed à Repromissione facta Abrahæ annos iam 75. nato, & in Aegyptum profecto. Gene. 12. sunt anni quadringenti triginta. Exod. 12. Galatas 3. Est & hoc quod tam secundum Lucam, quam secundum Matthæum, simul sequentes generationes vsque ad Dauidem inclusiue, nullam habent dissonantiam.

- 2048 20 Abraham ergo erat annorum 58. quando obiit Noë, & centenarius genuit Isaac, vt patet Gene. 21. Repromissionis anno decimo quinto, & vixit centum septuaginta quinque annis, & mortuus est.
- 2109 21 Isaac anno Repromissionis 86. annorum sexaginta.

Anni mūdi.	Or do Pa. Ch.	
2238	22	<p>ginta. Gene. 25. genuit Iacob, & vixit centum octoginta annis. Gene. 34. & mortuus est.</p> <p>Iacob genuit Iudam & fratres eius, & Ioseph. Gene. 20 & 30. Deinde Iacob annorum centum & triginta. Gene. 47 ob famem cum tota familia, in qua erant Phares, Hefron, Leui, & Cahath. Gene. 46. ingressus est Aegyp- tum anno Repromissionis 215. vbi superui- xit. 17. annis, & in totum vixit annis centum quadraginta septem. Gene. 47. Ioseph autem tunc à viginti septem annis erat in Aegypto natus annos 39. quibus demptis à centum tri- ginta supersunt nonaginta vnus patriarche Ia- cob quando genuit Ioseph Nam Ioseph an- nos natos sedecim fuit venditus, Gene. 37. & in seruitute & carcere fuit annis quatuorde- cim. Quoniam annorum triginta fuit eleua- tus à Pharaone. Gene. 41. Post venerunt sep- tem anni fertilitatis. Gene. 41. & duo famis, Gene. 45. Atque ita sedecim, quatuordecim, septem & duo, faciunt triginta nouem, post quos & receptum suum patrem in Aegypto superuixit idem Ioseph septuaginta & vno, quia vixit centum decem annos, Gene. 50.</p>
	23	Iudas genuit Phares. Gene. 39.
	24	Phares genuit Hefron.
	25	Hefron genuit Aram
	26	Aram genuit Aminadab.
	27	Aminadab genuit Naasson.
		Sed quia hisce patribus anni vitæ eorum non sunt

Ruth. 4. & 1. Pa-
ralip. 2.

Anni Or
mūdi. do
Pa
trū
ch.

sunt ascripti, ex Mosis genealogia legitimus annorum numerus ostendi potest, nā vt diximus Leui genuit Cahath. Cahath autem genuit Amram. Anni vitę Cahath centum triginta tres Exod. 6. Amram genuit Mosen, & fuere anni vitę Amram 137. Exodi 6. Moses autem annorum octoginta eduxit populum Israeliticū. Exodi 7. Si autem septuaginta vnum quibus superuixit Ioseph post aduentum Iacob in AEgyptum, & octoginta annos Mosis, quos vixerat ante exitum Israelis de AEgypto, id est, 151: demas à quadringentis triginta annis qui Exod. 12. cap. dicuntur tota habitatio filiorum Israel in AEgypto, mediū sanè tempus inter mortem Ioseph & natiuitatem Mosis erunt anni 279. qui nouem annis excedunt illos 270. collectos ex 133. annis vitę Cahath, & 137. vitę Amrā. Ergo inter mortem Ioseph & ortum Mosis, in AEgypto natus Cahath & mortuus est ibidem. Et Amram post humus obiisset nouem annis ante natiuitatem filij sui Mosis, quod dictu absurdum esset. Sed numeri centum quando Abraham genuit Isaac & sexaginta quando Isaac genuit Iacob, & centum triginta quando Iacob genuit Ioseph (vt supradictum est) & septuaginta vnus quibus Ioseph superuixit, post exceptum patrē in AEgypto, & octoginta ætatis Mosis quādo eduxit Israel ex AEgypto, producūt simul quadringētos & quadraginta vnū annos ab ortu Abrahami, à quibus demptis 75 ante Repromissionem lapsis su

D 4

perfun

Anni
mūdi.
Or
do
Pa
trū
Ch.

persunt 366. demendi à 430. commemoratis ad Galatas 3. à Repromissione ad Legem. Et sic verum interuallum temporis inter mortem Ioseph & natiuitatem Mosis inuenitur 64. annorum. Quare 64. & 366. nobis faciunt 430. à Repromissione ad Legem. Exod. 1. & ad Galatas 3. Quibus 430 si addas 75. quibus vixit Abraham post Repromissionem inuenies ab ortu Abraham ad Legem quingentos quinque. Quod etiam efficies ex centum Abrahami, ex sexaginta Isaac, & nonaginta vno patriarchæ Jacob, quando genuit Ioseph, & centum decem vitæ Ioseph, & sexaginta quatuor vsque ad natiuitatem Mosis, & octoginta ætatis eius.

A lege autem & tabernaculo ligneo ac portatili, vsque ad quartum annum Salomonis, quo regnate inchoatum est templum lapideum, anni sunt quadringenti octoginta, vt legimus 3. Reg. cap. 6. tantundem que temporis effluxisse inter Mosen & Templum docent anni per singula Iudicum capita collecti, qui sunt 463. quos si abstrahas ab illis quadringentis octoginta, supererunt adhuc 17. & isti ex conuenienti computatione sunt anni Iosue. Fuerunt autem Iudices in Præfectura populi Israelitici in Exitu de Aegypto ordine sedecim.

1 Moses annis. 40.

Deutero. 29.

2 Iosue annis. 17.

3 Othoniel annis. 40.

Iudicum 3.

4 Aioth annis. 80.

Iudi. 3.

Barach

<i>Anni</i>	<i>Or</i>		
<i>mūdi.</i>	<i>do</i>	5	Barach & Delbora. 4. Iud. 5.
	<i>Pa</i>	6	Gedeon annis 40. Iud. 8.
	<i>trū</i>	7	Abimelech. an. 3. Iud. 9.
	<i>Ch.</i>	8	Thola annis. 23. Iud. 10.
		9	Iahir annis. 28. Iud. 10.
		10	Iephte annis. 6. Iud. 12.
		11	Abessam annis. 7. Iud. 12.
		12	Ahialon annis. 10. Iud. 12.
		13	Abdon annis 8. Iud. 12.
		14	Samson annis 20. Iud. 16.
		15	Heli annis 40. I. Reg. 4.
			Samuel & Saul an. 40. I. Reg. 4.
			Ceterum ne nimium properemus, annos mundi & ordinem patrum Christi con- tinuemus.
2454	28		Naasson, princeps filiorum Iuda, primusque è duodecim principibus filiorum Israel in deserto. Numerorum 2. cap. genuit Sal- mon.
2494	29		Salmon genuit Booz. Ruth. 4. 2. Paral. 2.
2631	30		Booz genuit Obeth. Ruth. 4. 2. Paral. 2.
2671	31		Obeth genuit Iesse. Ruth. 4. 2. Paral. 2.
2711	32		Iesse vel Isai genuit David regem.
	33		David autem rex genuit Nathan & Salomonē, vtrumque ex Bethabee, vt videre est 2. Pa- ral 3. & regnavit annis 40. vt legitur 3. Reg. 2. quibus addendi sunt quoque quatuor an- ni quibus Salomon regnavit ante inchoatū Templum.
			Ex his omnibus consurgit numerus annorum.

Anna Or
mūdi. do
Pa
trū
Ch.

480. supradictus. Et quia sanctus Lucas in enumeratione patrum Christi sequitur lineam Nathan, diuus verò Matthæus lineam Salomonis, nos ordinem patrum quos Lucas commemorat priore loco, deinde posteriore ponemus ordinem Regum Iuda, ex quorum annis regnorum, numerus quoque annorum quo Templum stetit clarius cognoscitur quā ex linea Nathan.

34 Nathan, qui fuit Dauid. 2. Re. 5. & 1. Paralip. 3.

35 Matthata, qui & Achisar præpositus domus Salomonis 3. Re. 4. fuit Nathan. Vnde & soboles Matthat qui erant nepotes Nathan nominabantur fratres & sorores, & filia principis regis Salomonis Hebraicè Matthatim, & Ahisarim, & Banim: & sunt ijdem qui hinc sequuntur.

36 Menna, qui fuit Matthata.

Adnotatiuncula.

37 Melcha, qui fuit Menna.

38 Eliachim, qui fuit Melcha.

39 Iona, qui fuit Eliachim.

40 Ioseph, qui fuit Iona.

41 Iuda, qui fuit Ioseph.

42 Simeon, qui fuit Iuda.

43 Leui qui fuit Simeon.

44 Matthat, qui fuit Leui.

45 Iorim, qui fuit Matthat.

46 Eliezer, qui fuit Iorim.

Scriptores quidam ex Breuiario Philonis, & Reuelationibus diuæ Brigidæ li. 3. cap. 19. lineam Salomonis in Ochozia defecisse scribunt qui Ochozias est rex septimus post Salomonem, & posteros omnes

- 47 Iesu, qui fuit Ehezer.
 48 Her, qui fuit Iesu.
 49 Elmadan, qui fuit Her.
 50 Cosam, qui fuit Elmadan.
 51 Addi, qui fuit Cosam.
 52 Melchi, qui fuit Addi.
 53 Neri, qui fuit Melchi.

Neri, alio nomine dictus est Ioachim, qui erat vicesimus primus Rex Iudae, ut infra sub regibus Iudae mox ostendemus.

omnes qui Ochozie successerunt ex linea Nathan esse opinantur. Sed haec sententia doctioribus displicet, nam 4. Re. II legitur Ioas filius Ochoziae sublatum ex tyrannide Athaliae, & a Iosabada, ut infra sub regibus Iudae mox ostendemus, templo educatus, idemque postea rex

Iuda creatus. Quocirca non defecit linea Salomonis in Ochozia: quanquam posterius ab euangelista Matthaeo (ut mox dicemus huius rei causam) praetereantur. Sunt quoque & alij qui credunt Ochoziae successores omnes dinomios aut trinomios fuisse, ut qui est apud Lucam 42. in ordine Simeon dictus sit etiam Ioas: sic & Leui 43. in ordine appellatus sit etiam Amasias: similiter & Matthat ordine 44. cognominatus sit Azarias & Ozias. Iorim vero Ioathan, ut videre est in Chronologia Ioannis Boulæsi apud Sixtum Senensem in Bibliotheca sacra. Sed haec quia per scripturam neque per traditionem probari possunt, nos asserere non audemus.

A Templo autem Salomonis inchoato usque ad eius desolationem sunt anni quadringenti quadra-

28 GENEALOGIA ET

quadraginta, qui ex tēporibus regum Iuda clarius modò cognoscentur.

Reges Iuda.

2890	Ch 1	1	Dauid rex regnavit annis 40. & inde Salomon eius filius, anno quarto regni sui fundavit Templum.
2934		2	Salomon post quartum regni sui annum, regnavit adhuc 36. annis. vide 3. Reg. 11.
2970		3	Roboā regnavit annis septēdecim. 3. Reg. 14.
2987		4	Abias annis tribus. 3. Re. 15.
2990		5	Afa annis 41. 3. Reg. 15.
3031		6	Iosaphat annis 25. 3. Reg. 22.
3056		7	Ioramānis octo. 4. Re. 8. Quia verò Iorā iste miscuit se generi Achab & Iezabelis regum Israel idololatrarum Baal, filiam eorum ducens vxorem, 4. Re. 8. idcirco Matthæus Evangelista, vt scribit eodem loco S. Hieronymus, memoriam filiorum Ioram sustulit vsque ad tertiam generationem, omittuntur enim tres reges, videlicet Ochozias filius Ioram, & Ioas Ochoziæ filius, atque Amasias filius Ioas, & transit euangelista ad Oziam, dicens: Ioram genuit Oziam. Ego tamen vt numerus annorum ædificati Templi perficiatur, hos tres huic catalogo adnumeravi.
3064		8	Ochozias anno vnico. 4. Reg. 8.
3065		9	Athalia annis 7. 4. Reg. 11.
3072		10	Ioas annis 40. 4. Reg. 12.

Ama-

3112	11	Amazias annis 29.	4. Re. 14.
3141	12	Ozias annis 52.	4. Re. 15.
3191	13	Ioathan annis 16.	4. Re. 15.
3209	14	Achas annis 16.	4. Re. 16.
3225	15	Ezechias annis 29.	4. Reg. 18.
3254	16	Manasses annis 55.	4. Re. 21.
3309	17	Amon connumeratis decem annis absente patre regnavit annis 12.	
3321	18	Iosias annis 31.	4. Re. 22.
3351	19	Ioachas Iosiae filius in anno regni paterni tricesimo primo regnavit tribus mensibus, post quos à Nechao sui nominis secundo rege Aegypti abductus est in Aegyptum.	4. Reg. 23.
3352	20	Eliakim qui & Ioakim 3. Reg. 23. & Ieconias apud Matthæum Iosiae filius fraterque regis Ioachas regnavit annis 11.	4. Reg. 23.
3362	21	Ioachin rex Iuda regnavit mensibus tribus, & quarto mense ultro in Babyloniam transmigravit, anno octavo magni Nabuchodonosor.	4. Reg. 24. Pro quo deinde regnavit.
3363	22	Sedechias, qui etiam Matthanias appellatur, regnavit annis 11.	4. Reg. 24. & tunc Templi facta est statuta desolatio. Hieremiae 52. atque 4. Reg. 25. & Matthæi 24.
3373			

30 GENEALOGIA ET

A Tēpli autē desolatione, vsque ad Christi conceptionem sunt anni quingenti octoginta sex, & facta additione nouem mensium, vsque ad Christi natiuitatem, fiunt anni quingenti octoginta septem, vt patet ex diuinis eloquiis, & Philonis (vt creditur) Breuiario temporum.

3040

Post transmigratiōē in ipso captiuitatis tēpore, anno tricesimo septimo, vt legimus 4. Reg. 25. Desolationis verò Templi anno vicelimo septimo, Ieconias, siue Iochim, ab Euilmerodach rege Babylonis eductus e carcere & honoratus, à plebe Hebræa cognominatus est Neri, i. lucerna mea, mox que, vt scriptum est in Breuiario Philonis, genuit Mesezebeel cognomine Salathiel.

30426

54 I

Salathiel qui & Mesezebeel. 1. Paralip. 3. & Nehemix 3. quinquagesimo tertio Desolationis anno, qui erat annus ante solutionem captiuitatis decimus septimus, ipse annorum existens viginti sex, genuit Barachiam, qui anno decimo septimo soluta iam captiuitate Dux populi factus est Israelitici, exituri de Babylone in Hierusalem: & ab hoc ducatu dictus est Zorobabel, id est, liberatus è Babylone, anno à transmigratiōe octogesimo primo; & à Desolatione templi septuagesimo, secundum Philonem. Tempus itaque Babylonicæ capti-

Anni
mūdz.
Or
do
Pa
triū
Cb

Anni
mūdi. Or
do
Pa
trū
Cb

cæ captiuitatis à voluntaria transmigra-
tione Ieconia, est annorum octoginta
vnius: sed à Desolatione templi & capti
uitate violenta totius regni est annorum
septuaginta. 2. Paralipo. 36. Hieremiae 25.
Daniel. 9. Soluta autem est captiuitas à
Dario rege Persarum annos nato sexagin
ta duos, & nepote eius Cyro. Esaia 45. Da
niel. 5. Præfuerunt autem populo, vt ait
Philo, ex septuaginta senioribus Duces se
orsum, & Sacerdotes seorsum, vsque ad
tempora Asinonai, siue ad Iudam Macha
bæum.

Duces igitur fuere ex domo Dauid, Sacer
dotes autem ex domo Leui, sed Sacerdo
tibus breuitatis causa omittis, Duces pro
sequemur.

3444	55	2	Zorobabel Barachias præfuit annis 58. inte reaque genuit Rhesa & Abiud, aliis nomi nibus Mosollam & Hananiam fratres. 1. Paralip. 3. atque Nehemiae 3. vt testis est diuus Hieronymus.
------	----	---	--

Sequitur iterum diuus Euangelista
Lucas lineam Rhesa
seu Mosolla.

3493	56	3	Rhesa. 1. Paralip. 3. præfuit annis 66.
3568	57	4	Iohanna Ben-rhesa annis 53.
3621	58	5	Iudas cognomine Hircanus primus, præfuit annis 14.

Sunt

Sunt ergo a liberatione captiuitatis Babylo-
nicæ vsque ad Alexandrum Magnum,
anni centum nonaginta vnus.

3635	59	6	Ioseph primus præfuit annis 7.
3642	60	7	Semei, qui & Abner annis 11.
3653	61	8	Matthaias, qui & Heli, annis præfuit 12.
3665	62	9	Mahat, qui & Afer annis 9.
3674	63	10	Nagge, qui & Nagit & Artaxat, annis 10.
3684	64	11	Helli, qui & Agai, præfuit annis 8.
3692	65	12	Naum, qui & Massot, annis 7.
3699	66	13	Amos, qui & Schirach, præfuit annis 14.
3713	67	14	Matthaias Siloa annis 10.
3723	68	15	Ioseph secundus, qui & Arses annis 60.
3783	69	16	Ianne, siue Iannæus, qui & Hircanus secun- dus, præfuit annis 16 fuitq; vltimus prin- ceps siue Dux de domo Dauid, regnavitq; Alexander Magnus Monarcha.

Ab Alexandro Magno vsq; ad Iudam Ma-
chabæum anni sunt centum sexaginta
quatuor.

Mortuo enim Hircano secundo, mox se-
quuti sunt Asmonaim, inquit Philo, qui alio
nomine Machabæi, id est, pugnatores dicti
sunt, erantq; de genere sacerdotali, vt legi-
mus 1. Machabæorum 2. Hi cum suo Pontif-
ficatu ducatum coniunxerunt, & bella do-
mus Israel gesserunt, adeo vt domus Dauid
nullos deinceps nisi priuatos viros & fcemi-
nas habuerit. Regnant, inquit Philo, hi As-
monaim

3800

Anni
mūdi.
Or
do
Pa
trū
Ch.

monaim vsque ad Herodem Aſcalonitam per centum viginti nouem annos, & non duobus minus, vt ponit Flauius Iosephus, qui in horum Machabæorum libris adijciēs tempora, eosdem apocryphos reddit, dum I. Machabæorum cap. 1. ponit Antiochum illustrem regnasse anno 137. regni Græcorum post Alexandrum Magnum, qui tamen ferius regnare cœpit, anno scilicet 153. vt patet in Annalib. Græcorum, per singulos reges Asiæ & Syriæ post Alexandrum Magnū quos Eusebius in libro de temporibus eruditè notauit. Hæc lucidius lib. 2. cap. 14. ex Annij commentarijs in Philonis Breuiarium temporis. Et quanquam ex horum Machabæorum Pontificum & ducum sanguine Christus non sit natus, tamen ad continuandum perficiendumque numerum annorum necessariò nobis sunt enumerandi.

A Iuda igitur Machabæo vsque ad Herodē Aſcalonitam sunt anni centum viginti nouem sicut ex enumeratione anno um quibus singuli præfuerunt, perspicuum fit.

Iudas Asmonai seu Machabæus viuo adhuc patre suo correptis armis contra Antiochum illustrem, & filium eius Eupatorem atque Demetrium præfuit annis quinque.

E

2 Iona-

Anni mūdi.	Or do	2	Ionathas eius frater annis 19.
	Pa	3	Simon frater quoque præcedentium annis simul octo.
	trū	4	
	Ch.	5	Ioannes Hircanus Priscus præfuit 26. annis.
3805		6	Aristobulus vno anno.
		7	Iannes Alexander præfuit annis 27.
3824		8	Alexandra eius vxor præfuit annis 9.
			Hircanus vltimus captus à Parthis præfuerat annis 34. Vltimo autem hoc sacerdote summo Machabæo capto, Herodes Asca- lonita iubente Senatu Romano inuitis Hebræis regnavit tyrannico principatu vno & triginta annis, & postea sex legiti- mo regno, id est, triginta septem annis, cuius tricesimo secundo, id est, primo le- gitimi regni anno concipitur Christus, verè missus eodem illo anno, quo per Iu- dæorum consensum, & datam fidem He- rodi alienigenæ regi sceptrum de Iuda prorsus ablatum est, vt prædictum erat à Iacob Patriarcha, Gene. 49. Octauiani Augusti Romanorum Imperatoris an- no 42. & tertio.

Iam quia, vt paulo ante diximus in genea-
logia secundum Lucam de linea Rhesa
seu Mosolla vltimus dux de domo David
erat Ianne, alio nomine Hircanus secun-
dus, victus ab Alexandro Magno, filius
eiusdem Ianne nempe Melchi & posteri
eius

Annus mūdi.	Ordo Patris Ch	
3832	70	17
3858	71	18
3859	72	19
3886	73	20
3929	74	21
3960	75	22

eius fuere homines priuati, sicut ex Syro-
rum libris, Damasceno, & sermone de
Nati: Mariæ, qui est in libris Hieronymi
perspicuum fit.

Melchi ergo annorum 25. genuit Leui.

Leui quadragenarius genuit Matthat.

Matthat annorum 36 genuit Heli

Heli qui & Ioachim & Heliachim atque He-
lijoachim oriundus è tribu Iuda dum erat
annorum 46. genuit Mariam cuius ipse na-
tura pater est ex Anna coniuge sua Beth-
lehemitica: quorum gener seu filius lega-
lis est Ioseph, vt non mireris dum ex Mat-
thæi euangelio audies Ioseph hunc esse fi-
lium Iacob, sed hunc scrupulum mox ab-
soluta hac genealogia remouebimus.

MARIA annorum 14. concepit Chri-
stum de Deo Spiritu sancto.

IESVS CHRISTVS filius eius, se-
cundus Adam, Templum secundum: Re-
demptor humani generis, cui sit omnis gra-
tiarum actio, honor & gloria in æternum.

Sequitur quoque iterum Diuus Matthæus
euangelista lineam Abiud, qui & Ha-
nania vocatur, secundus is est Zoroba-
belis filius, atque hi quoque priuati erant
nullo publico aut Sacerdotis aut Ducis
fungentes officio.

Abiud genuit Eliachim.

Anni Or
mūdi. do
Pa.
trū
Ch.

Eliachim autem genuit Azor
Azor autem genuit Sadoc
Sadoc autem genuit Achim
Achim autem genuit Eliud
Eliud autem genuit Eleazar
Eleazar autem genuit Mathan
Mathan autem genuit Iacob
Iacob autē genuit Ioseph virū MARIÆ
de qua natus est IESVS, qui vocatur
CHRISTVS.

Totius genealogiæ huius epilogus.

Ab Adam ad diluuium anni 1656.

A diluuiio ad Abraham anni 292.

Ab Abraham ad legem Moſis anni 505.

A lege ad inchoationem Templi 480.

Ab inchoatione Templi vsque ad Desolatio-
nem 440.

A desolatione ad Christi conceptionem 580.

Ergo à mundi creatione vsque ad Christi cō-
cept. anni 3959. & additis nouem mensibus vsq;
ad Christi natiuitatem anni 3960, minus trime-
stri. In hac supputatione tabulam chronographi-
cam Ioannis Boukæse, Sixti Senensis Bibliothe-
cæ sanctæ adiunctam, sum secutus, sed Christianus
Massæus in tabula sui Chronici his annis ab
orbe condito ad Christum ter mille nongentis
sexaginta, addit duos, videlicet vt natalitius dies
IESV CHRISTI inciderit in Consula-

LIUM

tū C. Lentuli Getuli & M. Valerij Messalini anno 3962. Olympiadis 194. anno secundo. Sed hūc rursū variat Henrici Glareani Chronologia Tito Liuiio subiecta, quæ quidem iisdem antonominate Consulib. I E S V natalem ascribit, sed consules hos Olympiadis 194. anno tertio fuisse tradit. Tu Lector media via tutissimus ito & Massæum sequitor. Est & hoc obseruandum hanc supputationem non nisi triginta annis (si Boulesum sequeris, vel triginta duobus si Christianum Massæum audis) discrepare ab illo præclaro cuiusdam Eliæ vaticinio, quod ea propter subiungo: Sex millibus annorum stabit mundus & postea collabatur: Bis mille ante Legem: Bis mille Lex: Bis mille tempus Christi: & si non fuerint completi anni isti id efficiant peccata nostra. In conceptione igitur Christi & partu Virginis completum est illud Esaiæ II. Egredietur virga de radice Iesse, vel, vt eodem capite diuus Hieronymus legit.

Egressum est germen de trunco David: succisa enim erat arbor & linea regis David, quando rex Babylonis Nabuchodonosor destructo Templo, & capto rege Ioachim succidit arborem & successionem regni Dauidici, sed non prorsus eradicata est arbor hæc, mansit enim stirps seu truncus germinās Duces eiusdem regni, donec post multa tempora captiuitatis Babylonice, tandem sub Machabæis nullo de stirpe David, antiqui regni gloriam possidente, ex

priuatis tamen uiris pijs & iustis de genere Dauid (vt modò ostendimus) quasi ex trunco tandem Ioachim & Anna. Virgo Maria, & ex Maria Christus filius Dauid nascitur.

Quis fuerit Heli, & quot habeat nomina.

C A P V T I I I.

NVnc quoniam utramque Iesu Messiae generationem videlicet diuinam & humanam, illam, pro captu nostro, ante omnia tempora, hanc ubi venit plenitudo temporis factam, articulatim explicauimus, iam quare auus eius maternus (quem paulo ante Ioachim nominauimus) Heli in genealogia secundum Lucam appelletur demonstrandum est. Pater igitur Virginis Mariae qui diuo Hieronymo, Epiphano, Augustino, & Ioanni Damasceno Ioachim dicitur, idem pleno & proprio nomine Iehoiachim appellatur, pro quo breuitatis causa vulgò scribitur Ioachim. Sicut enim rex Ioachim qui fuit in transmigratione Babylonis, dictus est etiam Eliachim, sicut & summus Pontifex, Eliachim in libro Iudith Cap. 4. dictus, postea in Cap. 15. vocatur Ioachim, ita & pater Deiparae virginis Mariae Ioachim & Iehoiachim, dictus est quoque Heliachim, & causa breuitatis

— Heli

4. Reg. 24.
Iudith 4.
& 15.